
Nrisimhastavanaharah

——
नृसिंहस्तवनहारः

——
Document Information

Text title : Nrisimhastavanaharah

File name : nRRisiMhastavanahAraH.itx

Category : vishhnu, dashAvatAra, stava, viShNu

Location : doc_vishhnu

Proofread by : M K Barman

Description/comments : nRRisiMhakosha 2 upAsanA khaNDa

Latest update : August 4, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 4, 2025

sanskritdocuments.org

नृसिंहस्तवनहारः

नमो भगवते तुभ्यं पुरुषाय महात्मने ।
उरयेऽद्भुतसिंहाय ब्रह्मार्णे परमात्मने ॥ १ ॥

वागीशा यस्य वदने लक्ष्मीर्यस्य वक्षसि ।
यस्यास्ते लृढयं संवित् तं नृसिंहमहं भजे ॥ २ ॥

सत्यज्ञानसुभस्वर्पममलं क्षीराब्धिमध्यस्थलं
योगारूढमतिप्रसन्नवदनं भूषासहस्रोज्ज्वलम् ।
अक्षं यक्षपिनाकसाभयवरान् ब्रिह्माणमर्कच्छविं
छत्रीभूतहृषीन्द्रमिन्दुधवलं लक्ष्मीनृसिंहं भजे ॥ ३ ॥

त्राडीति व्यावहरन्तं त्रिदशरिपुसुतं त्रातुकामो रहस्ये
विसृष्टं पीतवस्त्रं निजकटियुगुले सव्यहस्तेन गृह्णन् ।
वेगश्रान्तं नितान्तं भगपतिभमृतं पाययन्नन्यपाणौ ।
सिंहाद्रौ शीघ्रपातः क्षितिपिडितपदः पातु मां नारसिंहः ॥ ४ ॥

नरसिंहो महादेवो महादेवार्तिनाशनः ।
मुद्दे परो महालक्ष्म्या(क्ष्या) देवावर नमोऽस्तु ते ॥ ५ ॥

नृसिंह उत्सङ्गसमुद्रजायां समुद्रज द्वीपगुडे निषण्णः ॥
समुद्रजो डीनमतिः सदाव्यात् समुद्रभक्तापिल सिद्धिदायी ॥ ६ ॥

राजा लक्ष्मीनृसिंहो जयति सुभकरं श्रीनृसिंहं भजेयं
दैत्याधीशौ महान्तौ उरत नृहृदिशा श्रीनृसिंहाय नौमि ।
सेव्यो लक्ष्मीनृसिंहादपर षष्ठ नडि श्रीनृसिंहस्य पादौ
सेवे लक्ष्मीनृसिंहे वसतु मम मनः श्रीनृसिंहावभक्तम् ॥ ७ ॥

लोकानाकुलयन् नभः कवलयन् दिक्कुम्भितः कम्पयन्
भूगोलं यलयन् त्रिरीत्विदलयन् अम्भोधिमुद्देलयन् ।
दिग्वृन्दं भ्रमयन् मनोविकसयन् ब्रह्माण्डमास्फोटयन्

स्तम्भाद्याविरभूद्भवं प्रति तदा वैकुण्ठकण्ठीरवः ॥ ८ ॥

तपनसोमडुताशनलोचनं धनविरामडिमांशुसमप्रभम् ।
अभययङ्गपिनाकवराऋरैर्दधतामिन्दुधरं नृडरिं भजे ॥ ९ ॥

श्रीमन्त्रुकेसरितनो जगदेकभन्धो
श्रीनीलकण्ठ करुणार्णव सामराज ।
वह्नीन्दुतीप्रकरनेत्र पिनाकपाणो
शीतांशुशोभर रमेश्वर पाडि विष्णो ॥ १० ॥

क्षीराब्धौ वसुमुप्यदेवनिर्करादिसंवेष्टितः
शङ्भयङ्गगदाम्बुजं निजकरैर्बिम्बस्त्रिनेत्रासितः ।
सर्पाधीशङ्गुणातपत्रलसितः पीताम्भरालङ्कृतो
लक्ष्म्याश्लिष्टकलेवरो नरडरिस्तां नीलकण्ठो मुटे ॥ ११ ॥

व्याधूतकेसरसटाविकरालवङ्गं
उस्ताग्रविस्फुरितशङ्भगदासियङ्गम् ।
आविष्कृतं सपदि येन नृसिंहवृषं
नारायणं तमपि विश्वसृजं नमामि ॥ १२ ॥

डोपादालोलजिह्वं विवृतनिजमुषं सोमसूर्याग्निनेत्रं
पादादानाभिरक्तप्रभुमुपरिसतं भिन्नैत्येन्द्रगात्रम् ।
शङ्भं यङ्ग य पाशाङ्कुशकुलिशगदादारुणान्युद्धन्तं
भीमं तीक्ष्णोर्ग्रहं मणिभयविविधाकल्पमीडे नृसिंहम् ॥ १३ ॥

थरणस्मरणप्रेमणा तव देव सुदुर्लभम् ।
यथाकथञ्चिन्नृडरे मम भूयाददर्निशम् ॥ १४ ॥

कवाडं बुद्ध्यदिसंरुद्धः क्व य भूमन्मडस्तव ।
दीनभन्धो दयासिन्धो भक्ति मे नृडरे द्दिश ॥ १५ ॥

नरवपुप्रतिपद्ये त्वयि यद्वि श्रवणवर्णनसंस्मरणद्विभिः ।
नरडरे न भजन्ति नृणामिदमिति वपुश्छवसितं विह्वलं ततः ॥ १६ ॥

त्वदीक्षणवश क्षोभमायाभोधितकर्मभिः ।
जातान्संसरतः भिन्ना नृडरे पाडि नः पितः ॥ १७ ॥

अन्तर्यन्ता सर्वलोकस्थ गीतः श्रुत्या युक्त्या यैवमेवावसे यः ।
यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिर्नृसिंहः श्रीमन्तं तं येतसैवावलम्बे ॥ १८ ॥

यस्मिन्नुद्यद्विलयमपि यद् भाति विश्वं लयाद्यौ
 ज्ज्वोपेतं गुरुकरुणया केवलात्मावबोधे ।
 अन्त्यन्तां तं प्रजति सडसा सिन्धुवत्सिन्धुमध्ये
 मध्ये यित्तं त्रिभुवनगुरुं भावये तं नृसिंहम् ॥ १८ ॥
 संसारयक्कङ्कयैर्विदीर्णामुदीर्णानाभावतापतप्तम् ।
 कथञ्चिदापन्नमिडप्रपन्नं त्वमुद्धर श्रीनृहरे नृलोकम् ॥ २० ॥
 भुकुटकुण्डलकङ्कणकिङ्किणीपरिशितं कनकं परमार्थतः ।
 मधुलङ्कृतिसप्रभुषं यथा नरहरे न परं परमार्थतः ॥ २१ ॥
 नृत्यन्ति तव वीक्षणार्णवगता कालस्वभावादिभिः
 भावाःसत्त्वरजस्तमोगुणमयानुन्मीलयन्ती बहून् ।
 मामाकम्भ्य पदाशिरस्यतिभरं सम्मर्दयन्त्यातुरं
 माया ते शरणां गतोऽस्मि नृहरे त्वमेव तां वारय ॥ २२ ॥
 मुञ्चन्नृगतदृग्गसृग्गमनिशं त्वामेव संञ्चितयन्
 सन्तः सन्ति यतो यतो गतमदास्तानाश्रमानावसन् ।
 नित्यं तन्मुष्पङ्कुजद्विगलितत्वत्पुण्यगाथाभूत
 स्त्रोतः सम्भवसम्प्लुतो नरहरे नस्यामहं देहभृत् ॥ २३ ॥
 त्रैविष्टपोरुभयडा स नृसिंहरूपं
 कृत्वा भ्रमद्भुकुटिदंष्ट्रकरालवक्त्रम् ।
 दैत्येन्द्रमाशुगद्यथाभिपतन्तमारा
 उरौ निपात्य विददार नभैः स्फुरन्तम् ॥ २४ ॥
 सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं
 व्याप्तिं य भूतेष्वभिलेषु यात्मनः ।
 अदृश्यतात्यद्भुतरूपमुद्धरन्
 स्तम्भो सभायां न मृगं न मानुषम् ॥ २५ ॥
 सटावधूता जलदाः परापतन्
 ग्रहाश्च तृष्टी विमुष्टरोचिषः ।
 अम्भोदयः श्वासलता विद्यक्षुभूः
 निर्हादभीता दिगिभा विद्युन्नरुषुः ॥ २६ ॥

शृङ्गारं पद्मया यः प्रथयति करुणं दैत्यपुत्रेण डास्थं
वकाकारेण वीरं शिपुवधविधिना सिंहवेषेण रौद्रम् ।
भीमत्सं रक्तजर्यां शममपि मनसा भीतिमध्यगृडासैः
स्तम्भोत्पत्याद्भुतं नः स नवरसमयः श्रीनृसिंहः पुनातु ॥ २७ ॥
धति नृसिंहस्तवनहारः सम्पूर्णाः ।

Proofread by M K Barman

Nrisimhastavanaharah

pdf was typeset on August 4, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

